

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 22

NAJAAR 8000 CB, 4827 CA, 645 ABC, 457 EC, EDITIE 1

Neutraliteit Aure op schandalige wijze geschonden Iantezen en Histerische Baïsten bezetten hoofdstad

DAUBELAIN – Nadat het tot een treffen kwam tussen de marines van Iantai en haar bondgenoten en Histeria, kwamen de eersten als winnaar uit de strijd. Vrijwel tegelijkertijd kwam de noordelijke helft van Histeria, waar veel Ba-gelovigen wonen, in opstand en verklaarde zich onafhankelijk. Niet veel later drong een gecombineerde vloot van Iantezen en Histerische Baïsten de haven van Daubelain, de hoofdstad van Aure binnen.

Ogenschijnlijk ging het om een normaal verzoek om hulp van de Histerische marine. Een schip had averij opgelopen en kon de eigen haven niet meer bereiken. Via een overeenkomst tussen Histeria en Aure kunnen Histerische marineschepen in noodgevallen in een Aurese haven terecht.

Het schip werd opgewacht door de Aurese ministers van Buitenlandse Zaken en Defensie en de Histerische ambassadeur in Aure. Zij werden vergezeld door een bewapende garde voor eventualiteiten. Toen het schip bijna aan wilde leggen kwam er bericht van een van de uitkijkposten. Door de bergachtige aard van het Reigereiland wordt er veel aan het zicht onttrokken. Om die reden zijn op hoge plaatsen uitkijkposten ingericht. De uitkijkpost meldde niet alleen dat er zich buitenlanders op het schip bevonden die zich verborgen voor direct zicht, maar dat deze in hun arrogantie Iantese uniformen droegen. Daarnaast waren er, net buiten direct zicht, tekenen van andere schepen geconstateerd.

Toen de gardisten naar hun wapens grepen reageerde het aanleggende schip direct. Het vuur werd geopend en mariniers sprongen op de kade. Hierna volgde chaos.

Het exacte verloop van de verdere gebeurtenissen is niet geheel duidelijk. Uiteindelijk is het volgende gereconstrueerd:

Een invasievloot voer met grote snelheid de haven in en soldaten stroomden de stad. De twee ministers werden gegrepen en de ambassadeur gedood. De reactie van de Aurese rijkswacht was ongekend snel. Zij hielden in de eerste ogenblikken de eerste aanval tegen tot zij door de

hoofdmacht werden overlopen. Het uitstel dat zij creëerden was echter voldoende om prinses Larica en de regering te waarschuwen. In plaats van het organiseren van direct verzet, onderkenden zij de overmacht waarmee zij te maken hadden en besloten te vluchten. Het enige waar zij nog gelegenheid toe had was het sturen van een officieel bericht naar de Azulische ambassade over de aanval, de vlucht van de regering en een internationaal verzoek om hulp.

De Iantezen gingen als beesten tekeer toen zij erachter kwamen dat de regering en prinses Larica gevlucht waren. Kinderen en ouderen werd neergeknuppeld en de vrouwen, jong en oud, werden verkracht. Capabele mannen, voor zover deze niet in staat waren om zich te verzetten, werden samen met de onteerde jonge vrouwen in gevangenkampen opgesloten. De reden was onduidelijk, mogelijk wilden ze hen als slaven verkopen.

De Iantezen hebben intussen de regering vervangen door Histerische Baïsten uit het noorden van Histeria die ondersteund worden door enige speciale Iantese adviseurs. De verschillen met de Aurezen zijn overduidelijk. Niet alleen qua uiterlijk, maar ook naar aanleiding van zeer afwijkende tongval van hun Histerisch.

Het bedrog is zo overduidelijk dat de Iantezen alle communicatie van en naar Aure hebben afgesloten en een uitgebreide propaganda hebben opgezet om hun acties te rechtvaardigen. Het enige waar zij weinig aan kunnen doen is het diplomatieke verkeer. Hoewel de Azulische ambassade in de gaten wordt gehouden wordt de diplomatieke onschendbaarheid nog wel gerespecteerd. Op deze wijze heeft Epis Azuli enig nieuws van prinses Larica en haar regering kunnen ontvangen. Bij haar vlucht had zij haar zegel meegenomen en ook via andere verificaties konden bevestigd worden dat de berichten authentiek zijn.

Prinses Larica heeft na haar ontsnapping aan de Iantezen een veilig onderkomen weten te vinden in de bergen van Aure en heeft van daar uit het verzet tegen de bezetters georganiseerd. Het merendeel

van Aure is zelfs in feite nog vrij. Door haar bergachtige aard is zij moeilijk te veroveren omdat er veel goed verdedigbare posities zijn en talloze plaatsen waar hinderlagen kunnen worden opgezet.

Dankzij geluk zijn de belangrijke steden Gaulwai en Deirrai ook nog in Aurese handen. Ook bij deze havens probeerde de Iantezen dezelfde truc uit te voeren, maar hadden zij de pech dat de autoriteiten eerst een schip vooruit zonden om de situatie te inventariseren. Hierdoor kon de verdediging van de havens tijdig opgezet worden en de batterij kanonnen die de haven moet beschermen in stelling worden gebracht. Van deze kanonnen, nog niet zo lang daarvoor geïnstalleerd, was de Iantese coalitie blijkbaar nog niet op de hoogte. Zij poogden toch met hun schepen de haven in te komen, maar deze werden in een kruisvuur aan puin geschoten. Meerdere schepen zonken in de haven waardoor zij een extra blokkade vormden. De overige schepen zagen zich genoodzaakt terug te trekken.

De Aurezen zijn snel in verzet gekomen tegen de indringers. Elke strategische regio wordt beheerd door een van de Aurese clans. De (oude) regering bestaat uit vertegenwoordigers van de belangrijkste clans en in haar beleid heeft zij ervoor gekozen dat elke clan zijn eigen militia vormt. Via Azulische wapenleveranties zijn deze de afgelopen jaren uitstekend bewapend met uitgebreide voorraden. Er hoefde dus weinig daadwerkelijk georganiseerd te worden. Zodra de noodsituatie werd uitgeroepen wist elke clan wat zij moest doen. Zij bezetten elke strategisch pas en legden talloze hinderlagen aan om een eventuele verder invasie te stuiten.

De Iantezen kwamen hier op bloedige wijze achter. Nadat het bezetten van de belangrijkste havens mislukte zonden zij troepen de bergen in, maar hiervan kwamen er weinig en meestal gewond terug. Naar verluidt zijn er vele honderden doden aan hun zijde gevallen. Hierdoor blijft het merendeel van het eiland nog altijd vrij en is het voornamelijk de hoofdstad Daubelain dat in hun handen is.

In de stad zelf zijn nog nauwelijks

Aurezen te vinden. Het merendeel van de burgers zijn, voor zover ze niet zijn gedood, net als de regering de bergen in gevlucht. De Iantezen hebben zodoende hun soldaten in de lege huizen gehuisd, maar vele honderden staan er nog leeg. Dit werd flink misbruikt door de Aurezen van het verzet. Het was voor hen eenvoudig om de stad binnen te dringen en zich te verschuilen. Een golf van aanslagen op de niets vermoedende vijandelijke soldaten volgde. Ook de zogenoemde marionetten-regering is een belangrijk doel van de aanslagen. Nadat een van de ministers was gedood, wagen zij zich nu nauwelijks buiten zonder uitgebreide bewaking. De Iantezen zagen

zich gedwongen een groot garnizoen te handhaven en dag en nacht bewaking rondom de stad op te zetten. Hierdoor konden zij minder toe aan directe aanvallen op de Aurezen. Door hun activiteiten in Zuid-Histeria hebben zij duidelijk last van een grote spreiding van troepen.

Hun Baïstische bondgenoten uit Noord-Histeria dragen duidelijk nauwelijks bij aan de bezetting en houden hun eigen troepen bij zich. Zij waren eerst gebruikt ter misleiding van de Aurezen bij de invasie, aangezien ook een deel van de noordelijke vloot van de Histerische marine afvallig was geworden. De Iantezen eisten dat de Histerische Baïsten

schepen en manschappen bijdroegen voor hun aanval op Aure zodat zij daarvoor Histeria de schuld konden geven. Ook hun bijdrage aan de marionetten-regering moest authenticiteit geven aan de aanval.

De Aurezen zijn er intussen ook in geslaagd hun landgenoten te bevrijden uit de gevangenkampen voordat zij afgevoerd werden. Zij zijn vastbesloten de indringers te verdrijven, maar zij staan wel tegenover een qua aantallen grotere partij. Buitenlandse hulp lijkt essentieel om de Iantezen te verdrijven. Tot die tijd zal de strijd in de vorm van een guerrilla gevoerd worden.

Epis Azuli veroordeelt aanval op Aure

TERAZON – In Epis Azuli is Prinses Karice V Melce Marre van Aine, de tante van prinses Larica, een krachtige lobby begonnen opdat er hulp wordt geboden aan haar in het nauw gedreven nicht en Aure bevrijd wordt van haar bezetters. De prinsen van Aine zijn zeer gerespecteerd in Epis Azuli en zijn, zoals eigenlijk bijna alle adel, verwant aan vele belangrijke Azulische edelen.

Naar aanleiding hiervan heeft de Landsraad landvoogd Sangxi een ultimatum doen laten uitgaan naar de Iantezen, hun bondgenoten en de opstandige Histeriërs waarin geëist wordt dat zij Aure ogenblikkelijk verlaten, inclusief hun marionetten-regering, zodat de echte regering van prinses Larica kan terugkeren.

“De aanval op Aure is op geen enkele

wijze te rechtvaardigen,” zo sprak een woordvoerder van de regering. “Tot nu toe ging de strijd tussen Histeria en Iantai. Hierin was Iantai al de boosdoener vanwege hun activiteiten in het noorden van Histeria. De acties van Histeria ten aanzien van Adan waren dan ook gerechtvaardigd. Dat hier een oorlog uit voort kan komen is verklaarbaar. Aure heeft echter een neutrale positie aangehouden en zich, zoals dat betaamt, buiten het conflict gehouden. Zij was zelf al afgescheiden van Histeria, dus voor Aure was het op zich positief dat Histeria was afgeleid. Er was geen geldige reden voor een aanval.

Men moet ook beseffen dat Iantai voor de tweede maal een invasie heeft uitgevoerd op het Reigereiland. De eerste keer werd in het zuiden een marionettenstaat

gecreëerd en een bufferstaat, Olivetia, waar zij zelf een basis op kon zetten. Dit was blijkbaar niet genoeg.

Al eerder heeft Epis Azuli het zinloze imperialisme van Iantai veroordeeld. Het is het oogpunt van de regering dat de beschaafde wereld in zou moeten grijpen en Iantai tot de orde wordt geroepen.”

Epis Azuli steekt momenteel extra energie in het sluiten van een definitieve vrede met Dardania en Laudania aangaande de Nimandische Eilanden zodat er een einde komt aan de merkwuurige situatie met beide landen die nu al jaren voort duurt. Problematisch hierbij is dat er in Laudania nog altijd geen nieuwe Imperator is waardoor een vredesverdrag niet officieel getekend kan worden.

Azulische regering furieus op Milantica Open hand van vrede blijkt vuist van leugens

TERAZON – Landvoogd Sangxi heeft woedend gereageerd op de Ladoonse aanval op Histeria en het Reigereiland. Dit is vooral veroorzaakt door de nadrukkelijke betrokkenheid van Milantica in de kwestie. De Kardionieke Kerk, al enkele jaren actief in Milantica om daar de vrede te bewaren, heeft de landvoogd haar volle steun gegeven.

“Niet zo lang voor de gebeurtenissen op het Reigereiland en de daaropvolgende krijgshandelingen sprak ik uitgebreid met de heer Titanus,” zo zei landvoogd Sangxi. “Een van de belangrijkste onderwerpen betrof het stimuleren van de vrede in het noordoosten waar Iantai in conflict is met Histeria en Sevosetia en Milantica als bondgenoot van Iantai bij betrokken was. De heer Titanus gaf mij daarbij de garantie dat Milantica zijn militaire activiteiten zou minderen, zich in zou spannen om Iantai tot een diplomatieke en vreedzame oplossing van de gaande conflicten te bewegen en dat Milantica

zich meer zou inspannen om in het eigen land een stabiele eenheid te vestigen.

Prachtige woorden. Aan mijn zijde gaf ik in ruil daarvoor de garantie dat de Azulische leningen aan Milantica met lage rente en geduld gehandhaafd zouden worden om langdurige stabiliteit van de Milanticaanse economie te garanderen.

Niet lang na deze steunbetuigingen schreef hij verkiezingen uit die hij moeiteloos wist te winnen. Hij kon nu eenmaal verkondigen dat het goed was gegaan met Milantica sinds zijn komst.

Helaas heb ik moeten constateren dat zijn beloften weinig waard waren. De heer Titanus lijkt een zucht naar roem te hebben. Glorieus moeten zijn daden zijn. Overwinningen smaken hem zoeter dan hard werken om in zijn land een fundament te creëren voor de lange termijn.

Epis Azuli vraagt niet veel van zijn bondgenoten. Enige loyaliteit en het houden aan afspraken vormen daarbij de

kern. Inzet voor vrede en een sterke economie worden door ons zeer gewaardeerd. Daarbij vragen wij ook dat er rekening wordt gehouden met de andere Azulische bondgenoten, in dit geval Histeria en Sevosetia.

Wij kunnen op dit moment alleen zeggen dat Milantica loyaliteit toont, maar alleen waar het voordeel brengt. Voor de rest heeft zij, voor zaken waar zij zelf weinig belangen heeft, alles achteloos weg gegooid.

Wij noemen hierbij de aanval op Histeria en Aure, met de laatste heeft Epis Azuli zoals bekend zekere banden. Milantica kan de vrede blijkbaar niets schelen. De banden met het oorlogszuchtige Iantai zijn belangrijker.

De heer Titanus heeft gevraagd of de Azulische troepen zich terug kunnen trekken. Hij kon nu zelf de stabiliteit van Milantica handhaven. Hoe doet hij dit als zijn soldaten voortdurende ver weg actief zijn? De belangrijkste vraag die wij daarbij

stellen is waar Milantica hiervoor het geld vandaan haalt. Wij kunnen alleen maar stellen dat het geld dat Milantica heeft geleend voor wederopbouw van de economie grotendeels heeft geïnvesteerd in haar vloot en haar militaire apparaat. Het snelle economische succes lijkt een holle zuil. Het lijkt mooi, de mensen worden nieuw aangekleed en met goedkope giften verfraaid zodat men het beeld krijgt dat het goed gaat, maar dat is slechts een façade.

Ik kan u vertellen dat Epis Azuli de onbetrouwbaarheid moe is. Epis Azuli werkt hard voor een vreedzame en welvarende wereld, maar wenst hierbij niet misbruikt te worden. In overleg met de Landsraad hebben wij besloten dat wij een koerswijziging door zullen voeren.”

De eerste daad die de landvoogd stelde vanuit de koerswijziging was het beëindigen van de goedkope leningen aan Milantica. Dit kan de landvoogd doen omdat Milantica vooral geleend heeft van verschillende Azulische staatsbanken, zoals de Bank van Lipaza en de Bank van Terazon. Op particuliere bankiers heeft de landvoogd geen invloed, maar alle staatsbanken zijn aan hem verantwoordelijkheid schuldig. Epis Azuli eist spoedige terugbetaling. Indien dit niet mogelijk is zal zij de rente fors verhogen.

De handelsbeurs in Zephyra reageerde direct op de koerswijziging. De koers van de obligaties van Milantica maakte een flinke duikvlucht, waardoor de rente op liep. Epis Azuli is een van de steunpilaren van de nieuwe economie van Milantica. De garanties die het eerder had gegeven zijn nu weinig meer waard. Speculanten vrezen dat de ontwikkelingen en financiële positie van Milantica een flinke knauw krijgt. Het is bekend dat het land flink in de schulden zit, maar de steun van een aantal sterke naties maakte dit

geen probleem. Dat is nu veranderd. Ook lijkt men niet te verwachten dat Titanus een draai maakt of in zal binden, en toe zal geven aan de Azulische eisen. In het nazog van de obligaties gingen de koersen van bedrijven die actief zijn in Milantica ook naar beneden.

De landvoogd heeft verder speciale gezanten gezonden naar Sevosetia en IJzerland. Dit laatste land is vanwege de banden met Aure en Milantica in staat om een bruikbare rol te spelen in het conflict.

De regering heeft verder steun betuigd aan Sevosetia ten opzichte van haar claims op Oost-Vuisbeu. “Net zoals wij dat ten opzichte van Yufong hebben gedaan, voeren wij eenzelfde beleid ten aanzien van Sevosetia,” zo verklaarde Cissius Ximallon, de Minister van Informatie en Veiligheid. “Iantai heeft het gebied tweehonderd jaar geleden verworven nadat het Imperium Laudanum uiteen was gevallen, waarbij het alle overzeese gebiedsdelen bij verdrag kreeg. Het heeft daarna natuurlijk geprobeerd haar stempel op dit wingewest te zetten, maar van historische banden is nauwelijks sprake. Zij heeft ze nooit zelf veroverd. In deze periode vormde het eiland een nutting handelspost met het noorden waar Iantai veel geld aan verdiende. Die situatie is nu veranderd. Iantai misbruikte de overzeese eilanden voor militaire acties in de regio, daarmee de handel en de vrede verstorend. Sevosetia moest toezien hoe Iantai haar burens en vrienden bedreigde en hoe Oost-Vuisbeu hierin een kwalijke rol speelde. Het is dan ook niet meer dan terecht dat Sevosetia ingegrepen heeft om hier een einde aan te maken.”

De landvoogd heeft verder overleg gepleegd met Eerste Kardinaal Funaune

Chozamun Aspali over de kerkelijke troepen in Milantica en daarbij is besloten het verzoek van Milantica aangaande de aanwezigheid hun aanwezigheid daar in een zo korte termijn te beëindigen. Deze zijn kort daarna begonnen met hun vertrek uit Milantica. De legerkampen en de overige voorzieningen die zij voor zichzelf hebben gebouwd hebben, worden geheel afgebroken.

De Kerk handhaaft nog wel een nominale aanwezigheid van priesters voor de opleiding van Kardionieke Milanticaanse priesters. Intussen zijn er al enige priesters opgeleid en aan het werk, maar de Kerk wil geen al te grote aanwezigheid handhaven na de terugtrekking en de bekoeling van de verstandhouding met Milantica. Zij wil er echter wel voor zorgen dat het herstel van het Ba-dom in Milantica geen schade op loopt.

Een woordvoerder van de Kerk verklaarde dat de Kardionieke Kerk zich op één lijn stelt met de landvoogd. De Kerk heeft geijverd voor een stabiel en vreedzaam Milantica. Dit staat lijnrecht tegenover de agressieve militaire activiteiten van Milantica elder in Thalassa. Daarnaast heeft de Kerk en haar bondgenoten tot heden zelf de kosten gedragen voor het verblijf van de vredesmacht in Milantica. “Het is duidelijk dat Milantica zelf de kosten voor het handhaven van de orde in de oostelijke helft van het land kan betalen. De Kerk is er daarnaast niet om deze kosten te dragen zodat Milantica haar overige geld kan besteden aan militaire campagnes in het buitenland.”

Het argument dat de Iantese troepen in het zuidwesten tegelijk zouden moeten vertrekken heeft men laten varen. Milantica heeft duidelijk veel meer vertrouwen in deze bondgenoot.